

- a) nie przekraczającej 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.150 zł miesięcznie,
 - b) ponad 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.200 zł miesięcznie;
 - 2) dla wdowy pobierającej świadczenie emerytalne w kwocie:
 - a) nie przekraczającej 450 zł miesięcznie — w kwocie 950 zł miesięcznie,
 - b) nie przekraczającej 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.000 zł miesięcznie,
 - c) ponad 700 zł miesięcznie — w kwocie 1.050 zł miesięcznie;
 - 3) dla sierot, których matka lub inna osoba pobiera świadczenie emerytalne z tytułu służby ojca sieroty — w kwocie 500 zł miesięcznie;
 - 4) dla sierot, których matka lub inna osoba nie pobiera świadczenia emerytalnego z tytułu służby ojca sieroty w kwocie 700 zł miesięcznie.
2. Jeżeli emerytowi, wdowie, sierocie przysługuje prawo do zaopatrzenia i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki — to dodatek przejściowy wymierza się od łącznej kwoty zaopatrzenia i odszkodowania.
- § 3. 1. Łączna kwota:
- 1) zaopatrzenia emerytalnego lub wdowiego z dodatkiem przejściowym;
 - 2) odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki dla byłego pracownika lub dla wdowy, pozostałej po byłym pracowniku z dodatkiem przejściowym;
 - 3) zaopatrzenia (emerytalnego, wdowiego) i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki (dla emeryta, wdowy) wraz z dodatkiem przejściowym;
 - 4) zaopatrzenia wdowiego i zaopatrzeń sierocych wraz z dodatkiem przejściowym dla wdowy;
 - 5) zaopatrzeń dla wdowy i sierot wraz z odszkodowaniem za nieszczęśliwe wypadki (dla wdowy, sierot i dodatkiem przejściowym dla wdowy);
 - 6) świadczeń emerytalnych wraz z innymi należnościami lub świadczeniami pieniężnymi stałymi i dodatkiem przejściowym dla emeryta lub wdowy,
- nie może przekraczać dla emeryta zwiększo-

nej o 750 zł, a dla wdowy zwiększonej o 600 zł miesięcznej kwoty uposażenia pracownika etatowego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w służbie czynnej w grupie uposażenia odpowiadającej grupie uposażenia, od której zostało wymierzone świadczenie emerytalne.

2. Za uposażenie w rozumieniu ust. 1 przyjmuje się: uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami rodzinnymi, które by pracownikowi przysługiwały na pozostałe po nim osoby uprawnione do pobierania świadczenia emerytalnego albo na osoby, na które wypłać się emerytowi dodatek rodzinny.

3. Ograniczeń, podanych w ust. 1, nie stosuje się do dodatku przejściowego dla sierot, który wypłać się bez względu na kwotę świadczenia emerytalnego dla danej sieroty lub dla wszystkich sierot łącznie wraz ze świadczeniem wdowim.

4. Na czas pobierania przez pracowników w służbie czynnej mniejszych dodatków rodzinnych, niż otrzymują emeryci, za uposażenie w rozumieniu ust. 1 dla emerytów pobierających dodatek rodzinny przyjmuje się przy zastosowaniu zasad ust. 2 uposażenie zasadnicze łącznie z kwotą dodatku rodzinnego, pobieranego przez pracowników w służbie czynnej zwiększoną o 400 zł na każdą osobę, na którą wypłać się emerytowi dodatek rodzinny.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 5. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1947 r.

2. Z dniem 31 marca 1947 r. traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 września 1945 r. o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 242 i z 1946 r. Nr 43, poz. 251).

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

211

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1947 r.

o wyłączeniu gromady Kępa Piotrowińska Kolonia i kolonii Kaliszany Herliczko z gminy wiejskiej Kamień w powiecie puławskim, województwa lubelskiego i włączeniu ich do gminy wiejskiej Pawłowice w powiecie iłżeckim, województwa kieleckiego.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 1926 r. w sprawie przyłączenia gmin wiejskich, wchodzących w skład powiatu jednego województwa, do przyległego powiatu

województwa drugiego (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Kamień w powiecie puławskim, województwa lubelskiego, wyłącza

się gromadę Kępa Piotrowińska Kolonia i kolonię Kaliszany Herliczko i włącza się je do gminy wiejskiej Pawłowice w powiecie ilżeckim, województwa kieleckiego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Administracji Publicznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

212

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 10 maja 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie właściwości organów wykonawczych związków samorządu terytorialnego w zakresie odraczania i rozkładania na raty należności z tytułu zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do odraczania i rozkładania na raty należności, przypadających na rzecz związków samorządu terytorialnego z tytułu zobowiązań podatkowych, właściwe są organa wykonawcze gmin wiejskich i miejskich oraz powiatowych i wojewódzkich związków samorządowych, każdy z tych organów w zakresie wymierzonych przez siebie podatków, opłat administracyjnych i specjalnych dopłat.

§ 2. Odroczenia i rozłożenia na raty, określone w § 1, mogą być udzielane najdłużej na okres jednego roku, licząc od terminu płatności zobowiązania podatkowego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Józef Dubiel

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

213

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 maja 1947 r.

o tymczasowym ustaleniu wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym.

Na podstawie art. 4, 7 ust. 2 i 11 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 28) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje wysokość świadczeń rentowych, przewidzianych w ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym, nie wyłączając świadczeń, wskazanych w art. 300, 301, 302, 303, 304 ust. 3 i 311 ust. 2 tej ustawy oraz w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, nie wyłączając świadczeń, wskazanych w art. 160 i 161 tego rozporządzenia, tudzież świadczeń przyznanych na podstawie przepisów dzielnicowych i okupacyjnych, które obowiązywały na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 2. 1. Renta dla ubezpieczonego w ubezpieczeniu emerytalnym robotników i pra-

cowników umysłowych wynosi 2.000 zł miesięcznie.

2. Ubezpieczony, pobierający rentę i potrzebujący stałej pomocy i opieki innych osób, otrzymuje dodatek za bezradność w wysokości 1.000 zł miesięcznie.

3. Dodatek na dziecko wynosi 500 zł miesięcznie.

4. Renta ubezpieczonego (ust. 1) łącznie z dodatkami na dzieci (ust. 3) nie może przekraczać 5.400 zł miesięcznie.

§ 3. Zaopatrzenie, przewidziane w art. 302 i 303 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym lub w art. 160 i 161 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, wynosi 1.800 zł miesięcznie.

§ 4. 1. Renta lub zaopatrzenie z ubezpieczeń emerytalnych dla członków rodziny, pozostałych po zmarłej osobie ubezpieczonej lub pobierającej rentę albo zaopatrzenie, skła-